

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

883
14.10.59
14.10.59

ที่ สข. คสช./คป. ๐๕๔๔ /๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

143 มิถุนายน ๒๕๕๙

รหัสเรื่อง : ส20575 33 ก.ล.๐๖

เรื่อง (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.

วันที่ : ๑๙๘๑/๕/๑๙

วันที่ : ๒๒ มิ.ย. ๕๙ เวลา : ๑๓:๓๓

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บันทึกการลงนามรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๒. เอกสารประกอบการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ จำนวน ๑๐๐ ชุด
๓. แผ่นบันทึกข้อมูลเอกสารประกอบการเสนอเรื่องฯ จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ขอเสนอเรื่อง (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. มาเพื่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติพิจารณา อันเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๒๕ (๑) และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติมีหน้าที่จัดทำ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ เพื่อเสนอคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยให้ใช้ธรรมนูญว่าด้วย ระบบสุขภาพแห่งชาติเป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพ ของประเทศ ทั้งนี้ มาตรา ๔๘ ระบุว่า ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติที่คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน ซึ่ง (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฉบับนี้ ไม่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมาย และไม่มีบทลงโทษใดๆ แต่เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ร่วมกันทุกภาคส่วนในสังคม

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

๑.๑.๑ ตามมาตรา ๔๖ วรรคสี่ กำหนดให้ทบวงธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพ แห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี ซึ่งธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีผลบังคับใช้เมื่อประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒

๑.๑.๒ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ มีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการ ทบวงธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมี นายแพทย์ ณรงค์ศักดิ์ อังคะสุพล กรรมการสุขภาพแห่งชาติ เป็นประธาน

๑.๑.๓ กระบวนการทบวงธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ได้ให้ ความสำคัญกับ (๑) การทำงานบนฐานวิชาการและข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีการประเมินผลจากกระบวนการ ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ การศึกษา หาข้อมูลองค์ความรู้ในการเสนอทบวงธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯตามสาระรายละเอียด และ (๒) กระบวนการมีส่วนร่วมโดยรับฟังความเห็นจากทุกภาคส่วนทั้งก่อนการยกร่าง โดยการจัดเวทีประชา

/เสวนา...

เสวนาลูกขุนพลเมือง เวทีรับฟังความเห็นเป็นรายประเด็นในช่วงก่อนการยกร่าง และระหว่างการยกร่างมีการจัดเวทีรับฟังความเห็นจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาควิชาการ/วิชาชีพ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่ ทั้ง ๔ ภาคทั่วประเทศ และเวทีรับฟังความเห็นในสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ อาคารอิมแพ็คฟอรัม เมืองทองธานี ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ที่กำหนดให้ในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้นำความเห็นและข้อเสนอแนะของสมัชชาสุขภาพมาประกอบด้วย นอกจากนี้ยังได้รับฟังความเห็นจากจากองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทางเอกสารอีกด้วย และหลังการยกร่างธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการของคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการ เพื่อนำความเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ มาพิจารณาร่วมกัน

๑.๑.๔ คณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีมติเห็นชอบ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ และเห็นชอบให้นำเสนอต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เพื่อพิจารณาก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

๑.๑.๕ ในการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ มีมติต่อ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ดังนี้

๑) เห็นชอบ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. โดยมอบหมายฝ่ายเลขานุการนำข้อสังเกตและข้อเสนอของกรรมการไปพิจารณาปรับปรุงให้สมบูรณ์

๒) เห็นชอบให้เสนอ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ที่นำข้อสังเกตและข้อเสนอของกรรมการไปพิจารณาปรับปรุงแล้ว ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๑ คำสั่งคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติที่ ๖/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๑.๒.๒ มติการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. และเห็นชอบให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๑.๓ ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑.๓.๑ ผลการดำเนินงานของธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ พบว่า แผนระดับชาติ และแผนระดับหน่วยงานได้คำนึงถึงการมีทิศทางและสาระที่สอดคล้อง/ไม่ขัดแย้งกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) การกำหนดนโยบายของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ส่วนผลสำเร็จของการขับเคลื่อนสาระสำคัญของธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ได้แก่ การพัฒนาระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาระบบวิจัย

/สุขภาพไทย...

สุขภาพไทย และการขับเคลื่อนสาระผ่านเครื่องมืออื่นตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เช่น การพัฒนาเป็นข้อเสนอนโยบายสาธารณะในการประชุมของสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ และมีการขยายผลการจัดทำและใช้ประโยชน์ธรรมนูญสุขภาพในระดับพื้นที่อย่างมาก ปัจจุบันมีธรรมนูญสุขภาพพื้นที่ประกาศใช้แล้วกว่า ๔๐๐ ฉบับทั่วประเทศ โดยใช้ยุทธศาสตร์บูรณาการและใช้ประโยชน์ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ สนับสนุนภารกิจของหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เขตพื้นที่

๑.๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ(สช.) ได้เริ่มเตรียมกระบวนการทำงานทางวิชาการเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ และเมื่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงได้เริ่มกระบวนการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ โดยยึด (๑) หลักการทำงานทางวิชาการ มีข้อมูลเชิงประจักษ์ (๒) หลักการสร้างการรับรู้และเรียนรู้ของสังคม (๓) หลักการมีส่วนร่วม และ (๔) หลักการสร้างความเป็นเจ้าของ ตลอดกระบวนการ ดังนี้

๑) กระบวนการก่อนยกร่างธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ

๑.๑) จัดทำโครงการศึกษาและทบทวนความรู้จากกระบวนการขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ใน ๓ เรื่อง คือ (๑) การประเมินผลและทบทวนแนวคิดการนำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติไปใช้ในการขับเคลื่อนระบบสุขภาพและสังคมไทย (๒) การศึกษาเพื่อทบทวน ประเมิน และวิเคราะห์สถานการณ์ โอกาสและภัยคุกคามของแต่ละหมวดในธรรมนูญฯ รายประเด็น จากการดำเนินงานในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา (๓) การวิเคราะห์และจัดทำภาพอนาคตของระบบสุขภาพในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า (Foresight research)

๑.๒) รับฟังความเห็นต่อภาพพึงประสงค์ของระบบสุขภาพในอนาคตของประชาชนทั่วไป โดยการจัดเวทีประชาเสวนาหาทางออก ๕ เวที (เวที ๔ ภาคและเวทีรวม) และจัดเวทีเสวนาลูกขุนพลเมือง ๑ เวที เพื่อรับฟังความเห็นเรื่อง การจัดระบบการดูแลระยะยาวในผู้สูงอายุ

๑.๓) การทำงานทางวิชาการโดยคณะนักวิชาการจำนวน ๘ คณะ เพื่อศึกษาข้อมูลองค์ความรู้เพื่อเสนอทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ตามสาระรายเรื่อง โดยให้ความสำคัญกับการจัดกระบวนการรับฟังความเห็นจากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปพร้อมกันด้วย

๑.๔) คณะกรรมการทบทวนธรรมนูญฯ มีการประชุม ๘ ครั้ง ในปี ๒๕๕๘ จนกระทั่งได้ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับรับฟังความเห็นในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘

๒) กระบวนการรับฟังความเห็นในขั้นตอนการยกร่างธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ

๒.๑) เวทีรับฟังความเห็นระดับภาค ๔ ภาค มีผู้เข้าร่วมเป็นภาคีทุกภาคส่วนทั้งรัฐ เอกชน วิชาการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสังคม ธุรกิจเอกชน สื่อท้องถิ่น รวมถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น คนพิการ กลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ โดยมาจากทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวม ๑,๑๑๕ คน

๒.๒) เวทีรับฟังความเห็นในสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ อาคารอิมแพ็คฟอรัม เมืองทองธานี มีผู้เข้าร่วม ๔๒๐ คน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ให้นำความเห็นและข้อเสนอแนะจากสมัชชาสุขภาพแห่งชาติมาประกอบการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติด้วย

๒.๓) การรับฟังความเห็นทางเอกสาร โดยจัดส่งเอกสารไปยังหน่วยงาน องค์การภาคีเครือข่ายและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้รับความเห็นและข้อเสนอแนะจาก ๙๙ องค์การ ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานราชการ

๓) กระบวนการปรับปรุงร่างธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ หลังการฟังความคิดเห็น

๓.๑) การประชุมเชิงปฏิบัติการของคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ คณะนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ รวม ๖๐ คน ที่ประชุมได้นำความเห็นที่ประมวลได้จากกระบวนการรับฟังความเห็นทุกเวที ทุกรูปแบบมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อปรับปรุง (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ

๓.๒) การประชุมคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบต่อ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. และเห็นชอบให้นำเสนอต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

๓.๓) การประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ได้ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. และเห็นชอบให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๒.๑ มาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒.๒ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ กำหนดให้ทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี

๒.๓ มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เป็นการดำเนินงานตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้บทบัญญัติว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี ซึ่งธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ฉบับปัจจุบันได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงถึงระยะเวลาการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฉบับแรกแล้ว

๔. สาระสำคัญ/ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ๑๒ เรื่อง ซึ่ง (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. มีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมีสาระสำคัญครอบคลุม ๑๒ เรื่องตามมาตรา ๔๗ รวมทั้งมีสาระสำคัญเพิ่มเติมอีก ๕ เรื่อง ตามที่คณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ เห็นว่าสอดคล้องกับสถานการณ์ระบบสุขภาพที่เปลี่ยนแปลงไป (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๔.๑ ส่วนนำ ประกอบด้วย

๔.๑.๑ แนวโน้มสถานการณ์ที่อาจมีผลต่อระบบสุขภาพใน ๑๐ ปีข้างหน้า

๔.๑.๒ สถานะของ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. เพื่อการใช้ประโยชน์ของภาคีเครือข่าย ได้แก่

๑) หน่วยงานและองค์กรของรัฐด้านสุขภาพ สามารถนำหลักการสำคัญ และภาพพึงประสงค์หมวดต่างๆ ในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ไปใช้ในฐานะ “กรอบและแนวทาง” พัฒนารูปธรรมให้เกิด “นโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพ” ที่สนับสนุนภารกิจจัดการระบบสุขภาพของหน่วยงานนั้นๆผ่านระบบและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

๒) ภาคีเครือข่ายต่างๆ สามารถนำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ไปใช้ในฐานะ “ภาพพึงประสงค์ร่วม” เป็นเป้าหมายที่ต้องพัฒนาไปถึงของระบบสุขภาพใน ๑๐ ปีข้างหน้า ตามหลักการและภาพพึงประสงค์ของสาระรายหมวด โดยอาศัยความร่วมมือของภาคีภาคส่วนต่างๆ ผ่านกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม

๓) ภาคีเครือข่ายในระดับพื้นที่ รวมถึงภาคีสุขภาพรายประเด็น สามารถนำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ไปใช้ในฐานะต้นแบบของแนวคิด หลักการ เพื่อจัดทำ “ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่หรือประเด็น” เพื่อใช้เป็นกติกาและพันธะร่วมกันของชุมชน

๔) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ มีสถานะเป็นเครื่องมือสื่อสาร ให้คนในสังคมเข้าใจกรอบและแนวทางของระบบสุขภาพในอนาคต ทำให้เห็นถึงความสำคัญและสามารถเลือกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามบริบทที่เหมาะสมของตน เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพในสังคมไทย

๔.๒ นิยามศัพท์ มีนิยามศัพท์ที่สอดคล้องตามสาระของ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. รวมทั้งสิ้น ๗๓ คำนิยาม

๔.๓ หลักการสำคัญของระบบสุขภาพ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๓ เรื่อง ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๔.๓.๑ ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ สาระสำคัญ ได้แก่ สุขภาพเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคน โดยบุคคลมีความตระหนักรู้ และมีบทบาทในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว บุคคล ในความดูแล และชุมชน มิให้เกิดความเสียหายทางสุขภาพ หรือหลีกเลี่ยงพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม โดยรัฐ มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนและคุ้มครอง ทั้งนี้ ระบบสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมและความมั่นคงของประเทศไทย การกำหนดนโยบายสาธารณะต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านสุขภาพเสมอ และระบบสุขภาพต้องให้ความสำคัญกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ

๔.๓.๒ คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ ได้แก่ รัฐและทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค และการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงที่กำหนดสุขภาพ รวมทั้งการมีหลักประกันและการคุ้มครองให้เกิดสุขภาพที่จะนำไปสู่สุขภาพที่มั่นคงและยั่งยืนของทุกกลุ่มวัย การพัฒนาระบบสุขภาพต้องเชื่อมโยงกัน และต้องสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนนำแนวทาง “ทุกนโยบายห่วงใยสุขภาพ (Health in All Policies)” ไปใช้ เพื่อให้เกิดนโยบายที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในทุกระดับโดยรัฐและทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญกับหลักการทำงานแบบเครือข่ายและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ

๔.๓.๓ การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ จะต้องครอบคลุมปัจจัยทั้งหลายที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ระบบบริการสาธารณสุข และปัจจัยสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และนโยบายสาธารณะต่างๆ ครอบคลุมบุคคลทุกคนบนผืนแผ่นดินไทยอย่างเสมอภาค เท่าเทียม และไม่เลือกปฏิบัติ และการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๔.๔ สาระหมวดประกอบด้วย สาระสำคัญ ๔ เรื่อง และเพิ่มเติมสาระใหม่ ๕ เรื่อง รวมเป็น ๑๔ เรื่อง ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่

- ๑) สิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ (สาระใหม่เพิ่มเติม)
- ๒) การสร้างเสริมสุขภาพ
- ๓) การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ
- ๔) การบริการสาธารณสุขและการสร้างหลักประกันคุณภาพ
- ๕) การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ
การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่น
- ๖) การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ
- ๗) การสร้างองค์ความรู้ด้านสุขภาพ
- ๘) การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
- ๙) การสร้างและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ

- ๑๐) การเงินการคลังด้านสุขภาพ
- ๑๑) สุขภาพจิต (สาระใหม่เพิ่มเติม)
- ๑๒) สุขภาพทางปัญญา (สาระใหม่เพิ่มเติม)
- ๑๓) การอภิบาลระบบสุขภาพ (สาระใหม่เพิ่มเติม)
- ๑๔) ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่ (สาระใหม่เพิ่มเติม)

ทั้งนี้ สาระสำคัญแต่ละหมวด ประกอบด้วย “หลักการสำคัญ” และ “ภาพพึงประสงค์” ของเรื่องนั้นๆ พร้อมแสดงเจตนารมณ์ในการเขียนไว้ด้วย เพื่อให้ผู้อ่านและผู้นำไปใช้ประโยชน์สามารถเข้าใจ ความหมายของแต่ละข้อความได้ชัดเจนมากขึ้น

๔.๕ ภาคผนวก

แสดงรายชื่อคณะกรรมการทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะนักวิชาการยกร่างธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ

๕. รายงานการวิเคราะห์หรือศึกษาตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งใดๆ

๕.๑ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. มีความสอดคล้อง และไม่ขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นไปตามความ ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๕.๒ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. สอดคล้องกับ ร่างกรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ที่คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติฯ ซึ่งจัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ จัดทำขึ้น ได้แก่ (๑) (ร่าง) ธรรมนูญระบบสุขภาพ แห่งชาติฯ กำหนดในสาระเรื่อง คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ ให้ยึดแนวทาง ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่นเดียวกับวิสัยทัศน์ตามร่างแผนยุทธศาสตร์ชาติฯ (๒) สาระเรื่อง ปรัชญา และแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ กำหนดให้ระบบสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคมและระบบความมั่นคง ของประเทศ ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต (๓) สาระเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและ ควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพการบริการสาธารณสุขและการสร้างหลักประกันคุณภาพ การสร้างและ พัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ เป็นสาระที่สนับสนุนการสร้างทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ก่อเกิดความมั่งคั่ง (๔) สาระเรื่อง ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่ การอภิบาลระบบสุขภาพ เป็นสาระ ที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

๕.๓ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. สอดคล้องกับกรอบ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้แก่ (๑) สาระเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกัน และควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การบริการสาธารณสุขและการสร้างหลักประกันคุณภาพ การสร้าง และพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ สุขภาพจิต สุขภาพทางปัญญา สนับสนุนยุทธศาสตร์การสร้างเสริมและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ (๒) สาระเรื่องสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพ การเงินการคลังด้านสุขภาพ การบริการสาธารณสุข

/และการสร้าง...

และการสร้างหลักประกันคุณภาพ การสร้างและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำในสังคม (๓) สาระเรื่องการเงินการคลัง ด้านสุขภาพ การบริการสาธารณสุขและการสร้างหลักประกันคุณภาพ การส่งเสริม สนับสนุนการใช้และการพัฒนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (๔) สาระเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๕) สาระเรื่อง ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่ การอภิบาลระบบสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๖) สาระเรื่อง การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การอภิบาลระบบสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลภาครัฐ (๗) สาระเรื่อง การสร้างองค์ความรู้ด้านสุขภาพ การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม (๘) สาระเรื่อง การบริการสาธารณสุขและการสร้างหลักประกัน คุณภาพ การเงินการคลังด้านสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ สนับสนุนยุทธศาสตร์ ด้านการต่างประเทศ

๕.๔ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. สอดคล้องกับ นโยบาย “กลไกประชารัฐ” เพื่อขับเคลื่อนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยสาระเรื่อง ปรัชญาและแนวคิดหลัก ของระบบสุขภาพ กำหนดให้การพัฒนา ระบบสุขภาพต้องคำนึงหลักการพัฒนาและบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม อย่างยั่งยืนและอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกระดับและทุกภาคส่วน อีกทั้งยังมีการกำหนดบทบาท ของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ในสาระของ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพ แห่งชาติฯ ด้วย จึงเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อมุ่งสู่ ภาพอนาคตของระบบสุขภาพที่ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มขีดความสามารถ ของภาคประชาชนและประชาสังคมนำไปสู่สังคมสุขภาวะ

๖. ผลกระทบ

การมีธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ นอกจากจะนำไปใช้เป็นกรอบและแนวทาง ในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศแล้ว ยังจะช่วยให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ/วิชาชีพ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เห็นกรอบทิศทางระบบสุขภาพที่ชัดเจน ในแต่ละเรื่อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนของตนเองเกี่ยวข้องได้ เนื่องจากสถานะของธรรมนูญว่าด้วย ระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ในทางปฏิบัตินั้นมีหลากหลาย ได้แก่

๖.๑ องค์กรรัฐสามารถนำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ ไปใช้เป็น “กรอบและ แนวทาง” เพื่อพัฒนาให้เกิดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพผ่านแผนบริหารราชการแผ่นดิน

๖.๒ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ เป็น “ภาพพจน์ประสงคร่วม” ของระบบ สุขภาพที่ภาคส่วนต่างๆ นำไปใช้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาไปให้ถึง

๖.๓ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ เป็นต้นแบบแนวคิดและหลักการ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในหมวดต่างๆ นำไปใช้จัดทำ “ธรรมนูญสุขภาพพื้นที่/ประเด็น”

๖.๔ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติฯ เป็น “เครื่องมือสื่อสาร” เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงสู่ระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ในอนาคต

๗. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา

(ไม่มี)

๘. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงาน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	สาระสำคัญโดยย่อ
๑. กระทรวงสาธารณสุข ๑.๑ กรมการแพทย์ ๑.๒ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ๑.๓ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	/		๑. ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวงอุตสาหกรรม, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ที่ได้ลงมติเห็นชอบในการประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ๒. ผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ นพ.โสภณ เมฆธน ปลัดกระทรวงฯ, พญ.ประนอม คำเที่ยง รองปลัดกระทรวงฯ, รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ผู้แทนนายกแพทยสภา, นายกสภาการพยาบาล, นายกสมาคมโรงพยาบาลเอกชน และผู้แทนคณะกรรมการร่วมเอกชนสามสถาบัน เป็นกรรมการทบทวน
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ - กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	/		
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๓.๑ กรมชลประทาน ๓.๒ กรมปศุสัตว์	/		
๔. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๑ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๔.๒ กรมทรัพยากรธรณี ๔.๓ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ๔.๔ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ๔.๕ กรมป่าไม้	/		
๕. กระทรวงมหาดไทย	/		
๖. กระทรวงอุตสาหกรรม	/		

หน่วยงาน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	สาระสำคัญโดยย่อ
๗. กระทรวงพลังงาน	/		ธรรมนูญสุขภาพแห่งชาติฯ
๘. กระทรวงศึกษาธิการ	/		
๙. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	/		
๑๐. กระทรวงคมนาคม	/		
๑๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	/		
๑๒. กระทรวงพาณิชย์	/		
๑๓. กระทรวงยุติธรรม	/		
๑๔. กระทรวงวัฒนธรรม	/		
๑๕. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	/		
๑๖. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	/		
๑๗. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	/		
๑๘. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	/		
๑๙. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	/		
๒๐. สำนักงานอัยการสูงสุด	/		
๒๑. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	/		
๒๒. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	/		
๒๓. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย	/		
๒๔. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ	/		

หน่วยงาน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	สาระสำคัญโดยย่อ
๒๕. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	/		
๒๖. กระทรวงการคลัง ๒๖.๑ กรมบัญชีกลาง ๒๖.๒ กรมสรรพากร ๒๖.๓ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ๒๖.๔ โรงงานยาสูบ	/		
๒๗. กระทรวงการต่างประเทศ - กรมองค์การระหว่างประเทศ	/		
๒๘. กระทรวงแรงงาน ๒๘.๑ กรมการจัดหางาน ๒๘.๒ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ๒๘.๓ สำนักงานประกันสังคม	/		
๒๙. กระทรวงกลาโหม - กองบัญชาการกองทัพไทย	/		

*** ความเห็นหน่วยงานได้มาจากกระบวนการรับฟังความเห็นต่อ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ในเดือนมกราคม ๒๕๕๙

๙. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๙.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

๙.๒ พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๙.๒.๑ มาตรา ๒๕ (๑) ให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๙.๒.๒ มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานด้านสุขภาพของประเทศเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติแล้ว ให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติทบทวนธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยทุกห้าปี

๙.๒.๓ มาตรา ๔๗ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

/๑) ปรัชญา...

- ๑) ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ
- ๒) คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ
- ๓) การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ
- ๔) การสร้างเสริมสุขภาพ
- ๕) การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ
- ๖) การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ
- ๗) การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ
- ๘) การคุ้มครองผู้บริโภค
- ๙) การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ
- ๑๐) การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ
- ๑๑) การผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข
- ๑๒) การเงินการคลังด้านสุขภาพ

๙.๒.๔ มาตรา ๔๘ ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

๑๐. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเรือเอก

(ณรงค์ พิพัฒนาศัย)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

งานเลขานุการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

ผู้ประสานงาน : นางปิติพร จันทรทัต ณ อยู่ธยา

โทร ๐ ๒๘๓๒ ๙๐๐๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๒ ๙๐๐๑